

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2015 și de inculpatul Nezalzov Piotr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 03 mai 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2015 în cauza penală în privința lui

Nezalzov Piotr Gheorghe, născut la 02 decembrie 1950, originar și domiciliat în s.Bugeac, str.Olimpiiscaia 6, r-nul Comrat.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 13.07.2012 - 03.05.2013,
2. Instanța de apel: 18.05.2015 - 26.10.2015,
3. Instanța de recurs: 25.01.2016 - 02.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 03 mai 2013, Nezalzov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.328 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele administrației publice locale pe un termen de 3 ani.

Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal în privința lui Nezalzov Piotr, în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Nezalzov Piotr, activînd în calitate de primar al s.Budjac, r-nul Comrat, fiind persoană cu funcție de răspundere, ocupînd o funcție publică, intenționat, conștientizînd ilegalitatea acțiunilor sale, în luna august 2010, avînd acces liber în oficiul secretarului Consiliului sătesc Budjac, a confecționat o decizie falsă a Consiliului sătesc Budjac, ce constituie un document oficial, cu nr.4/2 din 06 august 2010, prin aplicarea ștampilei.

Ulterior, în continuarea intenției criminale, îndreptate pentru posesia și folosirea documentului falsificat, avînd împuternicirile necesare, atribuite prin procura eliberată de Consiliul sătesc Budjac, pentru prezentarea documentelor de acest fel, s-a adresat în luna august 2010 la comisia pentru repartizarea ajutorului umanitar din cadrul Comitetului Executiv al Găgăuziei, prezentînd decizia falsă persoanelor cu funcție de răspundere a instituției indicate.

Tot el, activînd în calitate de primar al s.Budjac r-nul Comrat și fiind persoană cu funcție de răspundere, ocupînd o funcție publică, la 28 august 2010, prin acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în încălcarea prevederilor art.77 alin.(3), (4) din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, referitoare la

înstrăinarea bunurilor publice, ce ține de competența exclusivă a consiliilor locale și a prevederilor art.29 alin.(1) lit.a), f), g) din aceeași Lege, care îi atribuie răspunderea pentru asigurarea supravegherii administrării bunurilor domeniului privat al satului și a locuitorilor satului, precum și art.15 alin.(2) din Legea privind ajutorul umanitar nr.1491 din 28.11.2002, a deciziei Consiliului sătesc Budjac nr.7/1 din 26.08.2010, privind distribuirea ajutorului umanitar sub formă de motorină locuitorilor satului și, respectiv, fără a avea împuterniciri acordate lui de către Consiliul local Budjac, a încheiat două contracte de schimb cu SRL „Lider Com”, obiectul căruia fiind ajutorul umanitar sub formă de motorină în cantitate de 2 198 kg, la un preț de 7,79 lei, la suma totală de 17 125 lei și, respectiv, obiectul căruia fiind ajutorul umanitar sub formă de motorină în cantitate de 2 092 kg, la un preț de 7,79 lei, la suma totală de 16 300 lei; cu SRL „Sabiracov”, obiectul căruia fiind ajutorul umanitar sub formă de motorină în cantitate de 880 kg, la un preț de 7,79 lei, la suma totală de 6 855,2 lei și cu SRL „Casa Universal”, obiectul căruia fiind ajutorul umanitar sub formă de motorină în cantitate de 22182 kg, la un preț de 7,79 lei, la suma totală de 16 997 lei.

În continuarea acțiunilor criminale, îndreptate spre înstrăinarea acestor bunuri publice, în aceleași zile, ilegal a transmis ajutoarele umanitare sub formă de motorină în cantitate de 2 198 kg, la suma totală de 17125 lei și, respectiv, de 2092 kg, la suma totală de 16300 lei - SRL „Lider Com” conform condițiilor contractelor încheiate anterior, și ilegal, neavând împuterniciri, a semnat facturile cu nr.HA0113101 și nr.HA0113102 privind transmiterea acestor bunuri, respectiv, în cantitate de 880 kg, la suma totală de 9855,2 lei – SRL „Sabiracov”, conform condițiilor contractelor încheiate anterior, și ilegal, neavând împuterniciri, a semnat factura cu nr.HA0113108 privind transmiterea acestor bunuri și în cantitate de 2182 kg, la suma totală de 16997 lei – SRL „Casa Universal”, conform condițiilor contractului încheiat anterior, și ilegal, neavând împuterniciri, a semnat factura cu nr.HA0113110 privind transmiterea acestor bunuri.

Astfel, Nezalzov Piotr, folosindu-se de situația de serviciu, intenționat a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, exprimate prin discreditarea organelor administrației publice locale și prin încălcarea legislației R.Moldova privind ordinea de administrare a bunurilor, iar din punct de vedere material, exprimată prin cauzarea prejudiciului material locuitorilor s.Budjac, în proporții considerabile, în sumă totală de 66722,2 lei, ceia ce constituie 3 336 unitați convenționale.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, în partea condamnării inculpatului în baza art.328 alin.(1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii înaintate, cu stabilirea pedepsei de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, precum să fie recunoscut vinovat și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, iar în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, art.275 alin.(4), 332 alin.(1), (5), art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, să fie încetat procesul penal.

În argumentarea poziției sale procurorul a invocat că instanța incorect a reîncadrat acțiunile inculpatului din prevederile art.328 alin.(3) lit.d) în cele ale alin.(1) art.328 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat că prin acțiunile inculpatului s-ar fi soldat careva urmări grave, fără a ține cont de faptul că la urmări grave poate fi atribuită și cauzarea, inclusiv, a prejudiciului în proporții mari, care potrivit învinuirii constituie 57 277,2 lei, ceia ce în temeiul art.126 Cod penal constituie proporții mari; instanța nu a reținut că art.29 alin.(1) lit.a) din Legea privind administrația publică locală, reglementează strict atribuțiile primarului, conform căruia primarul este obligat să asigure, în limitele competenței sale, executarea deciziilor consiliului, ce la caz nu a fost îndeplinit de către inculpat, care fiind primar, nu a asigurat executarea deciziilor consiliului în partea împărțirii motorinei tuturor locuitorilor satului, acționând în încălcarea prevederilor legale și, fără a fi împuternicit, a efectuat schimbul motorinei în beneficiul agenților economici și

asociației publice a părinților și pedagogilor, în privința cărora organul administrației publice nu are nici o legătură; instanța subiectiv a dat apreciere acțiunilor inculpatului, cât și probelor administrate, care coroborate una cu alta sînt suficiente și dovedesc că P.Nezalzov, încălcînd normele legale, în lipsa împuternicirilor, a încheiat contracte de schimb cu agenți economici, cauzînd un prejudiciu material în proporții mari, fapt decia prin decizia Consiliului sătesc Budjac din 18 și 26.08.2010, conform căreia primarul era obligat să împartă motorina la toți locuitorii satului, respectînd prevederile Legii administrației publice locale și Legii privind ajutorul umanitar;

- avocatul Șt.Porumbescu în numele inculpatului și inculpatul P.Nezalzov, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe ambele capete de acuzare, fiindcă faptele nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, deoarece partea acuzării atît pe învinuirea adusă inculpatului în baza art.361 cât și art.328 Cod penal, nu a adus probe ce ar confirma faptele infracționale ale inculpatului, și anume incriminîndu-i falsificarea hotărîrea consiliului sătesc, nu a indicat mecanismul acestei falsificări, ci doar a considerat că vinovăția acestuia în fals se deduce din faptul că P.Nezalzov a avut acces la ștampilă, pe cînd din raportul de expertiză tehnică s-a constatat că semnătura dată nu aparține inculpatului; - instanța nu a reținut că inculpatului i-a fost încriminat că dînsul, prin confecționarea documentului oficial fals, a cauzat daune considerabile intereselor publice, însă dispoziția normei penale nu cuprinde un astfel de semn calificativ; - instanța nu a reținut că probele administrate la faza de urmărire penală, cât și cele administrate în cadrul cercetării judecătorești, confirmă doar faptul că inculpatul nu a comis acțiuni care depășesc în mod vădit atribuțiile acordate prin lege, deoarece dînsul conform art.15 din Legea privind ajutorul umanitar nr.1491 din 28.11.2002, a repartizat ajutorul umanitar sub formă de motorină școlilor, grădiniței, spitalului, pensionarilor, invalizilor, familiilor cu 3 copii și mai mulți, familiilor social vulnerabile cu 3 copii și mai mulți. Conform deciziei Consiliului local din 06.08.2010, ajutorul umanitar sub formă de 5 tone de motorină a fost repartizat asociației părinților gimnaziului din s.Budjac pentru procurarea mobilei pentru clase, aragaz și frigider pentru alimentarea elevilor, iar asociației de părinți din grădinițe - 3 tone de motorină pentru procurarea mobilei, 156 m² de linoleum, aragaze pentru asigurarea alimentării copiilor, pentru repararea pavilionului, pentru repararea conductei de aprovizionare cu apă și a sistemului de canalizare și altele; - incorect instanța a reținut că inculpatul a cauzat primăriei un prejudiciu în mărime de 52000 lei, pe cînd acesta a fost un ajutor umanitar; - instanța incorect a respins demersul său, prin care a solicitat de a anexa la materialele cauzei careva documente care puteau să ajute la stabilirea adevărului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Șt.Porumbescu și inculpatul P.Nezalzov și admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei în baza art.328 alin.(1) Cod penal și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, prin care Nezalzov Piotr a fost condamnat în baza art.328 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui P.Nezalzov, pe un termen de probă de 2 ani. În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției date instanța de apel a conchis că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, și just a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(1) și 328 alin.(1) Cod penal, dînd faptelor săvîrșite de P.Nezalzov o încadrare juridică corectă, reieșind din materialul probator administrat.

În susținerea poziției sale, instanța și-a întemeiat concluzia pe probele ce demonstrează vinovăția inculpatului P.Nezalzov, și anume:

- declarațiile părții vătămate O.Nedu, care a declarat că motorina urma să fie distribuită la toți locuitorii satului, însă familia sa nu au primit-o, iar la adresarea sa primarul P.Nezalzov i-a răspuns că dînsul nu trebuie să primească motorină, după care depus scrisori colective, solicitînd atribuirea ajutorului umanitar, însă răspuns de la primar nu au primit, dar cunoaște că lîngă primărie se afla autocisterna cu motorină și P.Nezalzov nemijlocit distribuia oamenilor motorină;

- declarațiile părții vătămate A.Colța, care a explicat că la 08.08.2010 s-a adresat primarului, care i-a arătat lista în care era indicat că dînsul are dreptul de a primi motorină în cantitate de 20 litri, însă nici pînă la moment nu a primit motorina ce i se cuvenea;

- declarațiile părții vătămate Gh.Anastasov, care a relatat că fiind consilier a participat la ședința consiliului din 06.08.2010, unde primarul P.Nezalzov a comunicat că a parvenit ajutor umanitar sub formă de motorină și urmează a fi distribuită invalizilor, pensionarilor, școlii, grădiniței, precum și persoanelor neîncadrate în cîmpul muncii, familiilor cu mulți copii, conform scrisorii de recomandare a Comitetului Executiv, fără a fi adusă la cunoștință și fără a o citi. Din motiv că locuitorii satului exprimau nemulțumiri privind modul de distribuire a motorinei, personal împreună cu alți consilieri s-au adresat la Comitetul Executiv pentru concretizarea informației, unde au făcut cunoștință cu o copie a deciziei Consiliului local, unde au stabilit o altă decizie decît cea care a fost adoptată, în care era indicată o altă modalitate de repartizare a motorinei, motiv pentru care la inițiativa unui grup de consilieri a fost convocată ședința extraordinară a Consiliului local pentru data de 18.08.2010, la care a fost anulată decizia anterioară și a fost adoptată o nouă decizie, prin care primarul a fost obligat să distribuie motorină la toți locuitorii satului, în cantități egale, adică pînă la 20 litri fiecare, dar primarul a invocat că motorina a fost repartizată Primăriei și dînsul o va distribui împreună cu o oarecare comisie, pentru întocmirea listelor persoanelor care pot beneficia de motorină;

- declarațiile martorului A.Acbaș, care a relatat că fiind consilieră, la 06.08.2010 a participat la ședința Consiliului, la care s-a discutat întrebarea privind repartizarea motorinei, la care s-a hotărît repartizarea motorinei: 5 tone - gimnaziului, 3 tone - grădiniței, 2 tone - Casei de cultură și 10% de rezervat pentru Primărie. Procesul-verbal al ședinței Consiliului din acea dată nu a fost semnat de toți consilierii, doar de președintele consiliului și secretar, care ulterior, în ședința extraordinară a Consiliului, s-a decis anularea deciziei din 06.08.2010 cu adoptarea unei noi hotărîri, prin care s-a decis ca motorina primită să fie repartizată tuturor locuitorilor satului a cîte 21 litri. Nu a văzut ce decizie a prezentat primarul Comitetului executiv al Găgăuziei, însă procura de primire a motorinei a fost eliberată pe numele lui P.Nezalzov, însă Consiliul local nu l-a împuternicit pe acesta pentru repartizarea motorinei;

- declarațiile analogice cu cele ale martorului A.Acbaș a dat și martorul L.Nezalzova, totodată concretizînd că fiindu-i prezentată copia deciziei ridicată de la Comitetul Executiv al Gagauzei, a observat că semnăturile aplicate pe această decizie atît a ei, cît și a președintelui consiliului nu-i aparțineau. Ulterior, la ședința extraordinară a Consiliului din 18.08.2010 a fost anulată decizia din 06.08.2010 și luată altă decizie. În luna august 2010, plecînd în concediu, a lăsat ștampila Consiliului, precum și restul ștampilelor în sertarul din biroul ei. Decizia Consiliului sătesc la Comitetul Executiv al Găgăuziei putea fi prezentată doar de primarul P.Nezalzov;

- declarațiile martorului L.Gaidău, care sînt similare cu ale martorului A.Acbaș, G.Anastasov, respectiv concretizînd că procesul-verbal al ședinței Consiliului a fost întocmit de către secretarul ședinței L.Nezalzova, semnat de ultima, cît și de președintele consiliului, iar făcînd cunoștință cu decizia prezentată Comitetului Executiv al Găgăuziei, a observat că semnătura din rubrica președintelui Consiliului nu a fost executată de ea;

- declarații analogice cu cele ale lui A.Acbaș au dat și martorii P.Bogdan, P.Oglinea, A.Cericov, concretizând că după ce s-a stabilit că primarul a prezentat Comitetului Executiv al Găgăuziei, o altă decizie, total diferită de cea adoptată de Consiliul local la 06.08.2010, și care la ședința extraordinară a Consiliului local a fost anulată, s-a adoptată o nouă decizie, prin care s-a decis ca ajutorul umanitar să fie repartizat la toți locuitorii satului, însă 19.08.2010 primarul P.Nezalzov personal a început a repartiza ajutorul umanitar;

- declarațiile martorului E.Dunaenco, care a relatat că toate operațiunile privitor la volumul motorinei le-a condus primarul P.Nezalzov, iar dînsa ca contabilă ducea evidența contabilă. De către revizorul DTP CCEC a fost efectuată revizia referitor la corectitudinea și legalitatea utilizării motorinei, în urma căreia s-a constatat că lipsesc documentele privind utilizarea motorinei, precum și careva acte ce ar dovedi lipsa motorinei de la primărie în cantitate de 1577 kg. Primarul i-a prezentat în contabilitate factura prin care a primit motorina, și i-au fost transmise contractele de schimb cu cîțiva agenți economici, însă careva documente contabile, precum că agenții economici au primit motorina, nu au fost prezentate. Responsabil pentru primirea, păstrarea și distribuirea motorinei a fost P.Nezalzov, pe numele căruia a fost eliberată procură;

- martorului M.Tarnavscaia, care a explicat că de către F.Rusă a fost acordat UTA Gagauzia motorină. De către președintele comisiei N.Stoianov au fost expediate scrisori în adresa primăriilor, unde era indicat la ce categorii de persoane poate fi distribuită motorina, conform art.15, 16 din Legea ajutorului umanitar acordat R.Moldova, precum și era indicat că beneficiarii ai motorinei nu pot fi întreprinderi sau organizații, care desfășoară activitate de antreprenariat. Primarul s.Budjac, P.Nezalzov personal a adus procura pentru eliberarea motorinei și a prezentat decizia Consiliului sătesc cu nr.4/2 din 06.08.2010, care avea aplicată ștampila și semnătura secretarului și președintelui consiliului, după care a parvenit un demers privind înregistrarea a 10% din cantitatea motorinei după primărie, conform procesului nr.3 din 10.08.2010, decizia aprobată de către comisie. După acesta la Comitetul Executiv al Găgăuziei s-au adresat consilierii din Consiliul local Budjac, care au declarat că decizia Consiliului local prezentată de P.Nezalzov era falsificată și au fost date indicații primarului să stopeze distribuirea motorinei;

- martorului N.Dudoglu, care a lămurit că executînd funcția de primar al s.Budjac din 17.06.2011, în urma controlului efectuat în primărie în 2012, s-a depistat neajuns de circa 2500 litri de motorină, la momentul controlului de către CCCEC motorină după primărie nu era înregistrată, la fel lipsea și în fondul de rezervă, în timpul controlului dînsul a semnat actul de control, dar darea de seamă în privința motorinei nu a văzut-o;

- și actele cauzei:

- cererea depusă de consilierii s.Budjac, prin care solicită organului de urmărire penală luarea măsurilor cu primarul P.Nezalzov, care a prezentat Comitetului Executiv al Găgăuziei decizia Consiliului cu nr.4/2 din 06.08.2010 falsificată, cu un alt conținut, cu semnăturile președintelui și secretarului consiliului diferite;

- decizia Consiliului sătesc Budjac nr.4/2 din 06.08.2010, cu privire la repartizarea ajutorului umanitar acordat de F.Rusă;

- decizia Consiliului sătesc Budjac nr.5/2 din 18.08.2010 cu privire la acordarea ajutorului umanitar, prin care a fost decis ca ajutorul umanitar primit din F.Rusă în formă de motorină să fie distribuit între locuitorii satului, primăria urma să întocmească listele persoanelor pentru distribuirea motorinei;

- decizia Consiliului sătesc Budjac nr.6/3 din 25.08.2010 cu privire la reexaminarea deciziei Consiliului sătesc cu nr.5/2 din 18.08.2010, prin care s-a decis să fie distribuit ajutorul

umanitar în formă de motorină primit din F.Rusă la toți locuitorii satului, obligarea secretatului consiliului sătesc să întocmească listele tuturor locuitorilor pentru confirmare de Consiliul sătesc;

- decizia Consiliului sătesc nr.7/1 din 26.08.2010 cu privire la repartizarea ajutorului umanitar, prin care s-a decis de a fi distribuit ajutorul umanitar în formă de motorină la toți locuitorii satului în număr de 1628 persoane și obligarea primarului P.Nezalzov pînă la 15.09.2010 să distribuie ajutorul umanitar la toți locuitorii satului conform listei aprobate și să prezinte consiliului sătesc listele persoanelor care au primit ajutorul umanitar în formă de motorină;

- contractul de schimb cu nr.3 încheiat la 17.09.2010 între Primăria s.Budjac, în persoana primarului P.Nezalzov și SRL „Casa Universal ”, conform căruia obiect al contractului îl constituie 2182 kg de motorină, la prețul de 16997,78 lei, actul de primire-predare și factura din 17.09.2010 cu nr.HA 011311;

- contractele de schimb încheiate la 26.08.2010 și 16.12.2010 de Primăria s.Budjac, în persoana primarului P.Nezalzov și SRL „Sabiracov”, conform căruia obiect al contractului îl constituie 3113 kg de motorină la suma de 24 250 lei, actul de primire-predare din 26.08.2010, precum și motorină în cantitate de 880 kg, la prețul de 6855,2 lei, actul de primire-predare din 03.09.2010 și facturile din 26.08.2010, 15.09.2010 și 17.12.2010 cu nr.HA 0113107, nr.HA 0113108 și nr.HA 0113117, prin care s-a transmis motorină în cantitate de 1829 kg, la suma de 14 250 lei, motorină în cantitate de 1284 kg, la suma de 10 000 lei și motorină în cantitate de 880 kg, la suma de 6855,2 lei;

- contractul de schimb încheiat la 28.08.2010 între Primăria s.Budjac, în persoana primarului P.Nezalzov cu SRL „Lide Com” al cărui obiect îl constituie motorină în cantitate de 2198 kg, la prețul de 17 125 lei, actul de primire-predare și factura din 28.08.2010 cu nr.HA 0113101;

- contractul de schimb încheiat la 03.09.2010 între Primăria s.Budjac, în persoana primarului P.Nezalzov cu SRL „Lide Com” al cărui obiect îl constituie motorină în cantitate de 2092 kg, la prețul de 16 300 lei, actul de primire-predare și factura din 03.09.2010 cu nr.HA 0113102;

- listele persoanelor ce au primit ajutorul umanitar în formă de motorină acordată de F.Rusă, aprobate de primarul s.Budjac, P.Nezalzov;

- raportul de expertiză tehnică nr.14 din 04.02.2011, conform căruia urma de pe ștampila aplicată pe „decizia Consiliului sătesc Budjac cu nr.4/2 din 06.08.2010 a fost lăsată de clișeul ștampilei Consiliului sătesc Budjac;

- raportul de expertiză nr.225 din 09.02.2011, conform căruia semnătura din rubrica „Гайдэу Л.В.” de pe decizie nr.4/2 din 06.08.10 nu este executată de L.Gaidău; nu este posibil a stabilit dacă semnătura din rubrica „Гайдэу Л.В.” din decizia dată din 06.08.10, este executată de L.Nezalzov, P.Nezalzov sau de o altă persoană;

Instanța de apel a constatat că aceste probe, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii de confecționare, deținere și folosire a documentelor oficiale false, acțiuni ce corect au fost încadrate în baza art.361 alin.(1) Cod penal.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că cert s-a constatat că P.Nezalzov a confecționat un document oficial fals - decizia Consiliului sătesc Budjac nr.4/2 din 06.08.2010, prin modificarea conținutului acesteia, iar prin aplicarea ștampilei consiliului sătesc, i-a acordat documentului fals un caracter oficial și, cunoscînd cu certitudine că decizia consiliului conținea date false, a prezentat-o Comitetului Executiv al Găgăuziei pentru a primi ajutorul umanitar în formă de motorină acordat de F.Rusă, întru facilitatea utilizării motorinei în alte scopuri decît cele indicate în decizia originală a Consiliului sătesc Budjac nr.4/2 din 06.08.2010. Acest fapt a fost dovedit prin rapoartele de expertiză tehnică nr.14 din 04.02.2011 și nr.225 din 09.02.201, prin

care s-au constatat că, semnătura pe această decizie nu a fost executată de „Гайдэу Л.В.” sau L.Nezalzov, declarațiile părții vătămate Gh.Anastasov, a martorilor P.Oglindă, M.Tarnavscaia, A.Abaș, L.Nezalzova, P.Bogdan, E.Dunaenco, din care rezultă că P.Nezalzov a fost împuternicit prin procură de a primi motorina parvenită ca ajutor umanitar, că dînsul doar putea prezenta Comitetului Executiv al Gagauziei decizia consiliului sătesc, că ștampila Consiliului se afla în sertarul biroului secretarei, unde se păstrau toate ștampilele, la care avea acces primarul, că P.Nezalzov a prezentat secretarei Comitetului Executiv al Gagauziei procura privind împuternicirile sale, întru a primi motorina și decizia Consiliului sătesc, de unde rezultă că anume inculpatul a confecționat documentul fals.

Reieșind din cele reținute instanța de apel a respins argumentele inculpatului și a avocatului, precum că nu a fost stabilit de către organul de urmărire penală, cît și de instanța de judecată, că anume inculpatul a confecționat documentul fals, ca fiind declarative.

Nu au fost reținute de instanța de apel nici invocările inculpatului, precum că în lunile iulie-septembrie 2010, secretarul Consiliului, L.Nezalzova, s-a aflat în concediu, iar în locul acesteia a fost Constantinoava, la care se afla ștampila Consiliului, deoarece acestea vin în contradicție cu materialele dosarului, anume cu deciziile Consiliului sătesc Budjac din 06.08.2010, 18.08.2010, 25.08.2010, care au fost semnate de aceasta în calitate de secretar al Consiliului, cît și cu însăși declarațiile martorului L.Nezalzova, care a indicat că în luna august doar o săptămână s-a aflat în concediu.

De asemenea, instanța de apel din analiza probelor administrate, a considerat că prima instanță întemeiat a efectuat recalificarea acțiunilor lui P.Nezalzov din prevederile art.328 alin.(3) lit.d) în cele ale art. 328 alin.(1) Cod penal după indicii săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Menținînd concluzia dată, instanța de apel a indicat că partea acuzării nu a prezentat probe ce ar confirma calificativul agravant „soldate cu urmări grave”, nu a indicat în învinuire care sînt acele urmări grave survenite ca urmare a acțiunilor intenționate ale inculpatului și care este legătura causală între acțiunile lui P.Nezalzov și survenirea urmărilor grave. Doar constatarea faptului că în urma săvîrșirii infracțiunii de către inculpat s-au cauzat prejudicii considerabile în sumă de 57277,2 lei primăriei s.Budjac, nu poate fi reținut în acțiunile inculpatului ca calificativ „soldate cu urmări grave”, deoarece cauzarea prejudiciului dat nu a dus la sistarea activității primăriei, sau a altor instituții sociale din localitate.

La fel, instanța de apel a constatat că P.Nezalzov, fiind primar al s.Budjac, care în temeiul art.29 alin.(1) lit.a) din Legea privind administrația publică locală, de competența căruia fiind executarea deciziilor consiliului local, ignorînd decizia Consiliului sătesc Budjac cu nr.7/1 din 26.08.2010, prin care s-a decis ca motorina acordată în calitate de ajutor umanitar să fie distribuită la toți locuitorii satului în număr de 1628 persoane pînă la 20 litri, a încheiat contracte de schimb la 28.08.2010 și la 03.09.2010 cu SRL „Lider Com”, la 16.12.2010 cu SRL „Sabiracov” și SRL „Casa Universală”, prin care a transmis în temeiul facturilor, motorina preconizată pentru locuitorii s.Budjac, acestor agenți economici, în schimbul unor lucrări și mărfuri necesare pentru Gimnaziul din sat, Casa de cultură și Grădiniță, fără a avea împuterniciri de la Consiliul sătesc Budjac în acest sens, de competența căruia ține vînzarea bunurilor domeniul privat al satului, reieșind din prevederile art.14 alin.(1) lit.d) din Legea privind administrația publică locală, de a schimba motorina, pentru executarea unor lucrări sau a unor mărfuri, precum și nu a executat pînă la 15.09.2010 această decizie, fiindcă nu toți locuitorii s.Budjac au primit motorină, prin ce primarul a ignorat decizia Consiliului local din 26.08.2010. Astfel că, prin acțiunile sale inculpatul P.Nezalzov, ca primar al s.Budjac, au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile

intereselor publice și drepturile și interesele persoanelor fizice, acțiuni în care se regăesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.

Respinse, ca declarative și nefondate de instanța de apel au fost și următoarele argumentele ale inculpatului :

- că dînsul nu a fost numit responsabil pentru a distribui motorina, deoarece prin decizia consiliului sătesc Budjac din 06.08.2010, cît și prin decizia din 25.08.2010, Consiliul a obligat primarul să distribuie motorina locuitorilor satului pînă la data de 15.09.2010 și, reieșind din prevederile art.29 alin.(1) lit.a) din Legea privind administrația publică locală, de competența primarului ține executarea deciziilor consiliului;

- că a lăsat în sarcina asistenților sociali distribuirea motorinei populației, deoarece din declarațiile părților vătămate Gh.Anastasov, O.Nedu, A.Colța, a martorilor A.Cerico, N.Dudoglu, V.Sivioglo, E.Dunaenco, rezultă că anume P.Nezalzov personal distribuia locuitorilor satului motorina din autocisterna aflată lîngă primărie. În acest sens se rețin și contractele de schimb, din care se deduce că anume P.Nezalzov s-a ocupat cu distribuirea motorinei, fiindcă dînsul în calitate sa de primar a încheiat contracte cu diferiți agenți economici;

- că Consiliul sătesc a decis repartizarea motorinei și la grădiniță, gimnaziu, casa de cultură, deoarece decizia din 06.08.2010 a Consiliului a fost anulată la data de 18.08.2010, iar la data de 26.08.2010 a fost adoptată o altă decizie, prin care s-a stabilit ca motorina să fie repartizată la toți locuitorii satului, nu și la alte instituții social-culturale din localitate, decizie pe care P.Nezalzov, în temeiul legii, era obligat să o execute;

- că atunci cînd Consiliul sătesc a anulat decizia din 06.08.2010, dînsul deja repartizase motorina gimnaziului și grădiniței, deoarece probe în acest sens nu au fost prezentate, iar contractele de schimb au fost încheiate după decizia Consiliului din 25.08.2010, prin care s-a decis ca motorina să fie distribuită la toți locuitorii satului.

În concluzie, instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpatului, considerînd totodată că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu constituie un motiv de a emite în privința sa a unei sentințe de achitare, în contextul în care vina sa a fost probată prin cumulul de probe administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, respectiv, și ale părții apărării privitor la faptul că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată și că acuzatorul de stat nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției acestuia, apreciind-o ca o tactică de apărare, care urmărește scopul evitării răspunderii penale.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a dispus, conform art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal în privința lui P.Nezalzov în baza art.361 alin.(1) Cod penal, deoarece de la data comiterii infracțiunii incriminate - august 2010, au trecut mai mult de 2 ani. Referitor la individualizarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal, instanța a constatat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art.7, 75 Cod penal și, ca urmare a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blîndă comparativ cu gravitatea infracțiunii săvîrșite, impactul acesteia pentru societate, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și a concluzionat să sentința în partea dată urmează a fi casată.

În sensul celor invocate, instanța de apel, reținînd prevederile art.75, 62 alin.(2), 16 alin.(3) Cod penal și reieșind din circumstanțele cauzei, și anume lipsa circumstanțelor care atenuază sau agravează răspunderea, de persoana inculpatului, care este subiect special al infracțiunii și poartă o responsabilitate deosebită comparativ cu alte categorii de infractori, că prin acțiunile sale a afectat imaginea organului administrației publice locale și a întregii societăți, iar ca urmare a acțiunilor sale a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor persoanelor fizice, a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolare de societate, iar pedeapsa stabilită cu închisoarea de 2 ani, poate fi atinsă fără executarea ei reală, fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, în

temeiul art.90 Cod penal, cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei complementare obligatorii - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12), 16) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța incorect a considerat că în acțiunile inculpatului lipsesc urmările grave, deoarece în sensul prevederilor art.328 alin.3) lit.d) Cod penal, prin urmări grave se înțelege inclusiv daunele materiale în proporții mari, astfel că acțiunile acestuia urmau corect a fi încadrate în baza normei penale pentru care a fost pus sub învinuire; instanța nu s-a expus asupra prejudiciului material cauzat prin infracțiune, acesta fiind diferit de cel incriminat prin rechizitoriu, reținînd că inculpatul a cauzat un prejudiciu în sumă de 66722,2 lei; instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa inculpatului, considerînd-o prea blîndă, nu și-a motivat soluția adoptată referitor la stabilirea pedepsei, că caracteristica pozitivă și lipsa antecedentelor penale nu pot servi ca temei de a-i aplica dispozițiile art.90 Cod penal, de rînd ce inculpatul anterior a fost condamnat în anul 2008 la amendă în mărime de 100 unități convenționale, de unde rezultă că dînsul concluzii pentru sine nu și-a făcut, din care motiv executarea pedepsei stabilite inculpatului nu poate fi suspendată condiționat;

- inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece dînsul nu a depășit atribuțiile acordate prin Lege și nu a încălcat prevederile art.15 din Legea nr.1491 din 28.11.2002, dar a îndeplinit indicațiile stipulate în decizia Consiliului local din 06.08.2010, în urma cărora a încheiat contracte de schimb cu agenții economici, care le-au eliberat marfa solicitată și care au fost luate la balanța primăriei, iar la data cînd a fost anulată decizia Consiliului local din 06.08.2010, motorina ce a fost primită ca ajutor umanitar deja era repartizată agenților economici și decizia luată contravine art.15-16 din Legea nr.1491 din 28.11.2002; instanța nu a luat în considerație că pe ajutorul umanitar primit în mărime de 30 tone de motorină a fost efectuat un act, prin care se adeverește eliberarea motorinei, în urma căruia nu s-a stabilit careva lipsă de motorină sau neajuns al acesteia.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de procuror

Potrivit textului recursului declarat de procuror, ca temei de casare a deciziei instanței de apel se invocă art.427 alin.(1) pct.6), 12), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, sau cînd norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicarea a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul reține că instanța instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, corect a reținut starea de fapt și vinovăția lui P.Nezalzov anume în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, în concordanță deplină cu probele administrate, în baza principiului contradictorialității,

amplu analizate și just apreciate, întemeiat excluzînd din acțiunile inculpatului calificativul „soldate cu urmări grave”, în sensul dat instanța de recurs pe deplin susține soluția expusă pe faptul dat de către instanța de apel, considerînd-o una întemeiată și bine argumentată.

Argumentul procurorului invocat în recurs, precum că în cauză este prezent semnul calificativ al infracțiunii „soldate cu urmări grave”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece recurentul nu a motivat/argumentat care este criteriul de apreciere a acestor urmări prin acțiunile inculpatului, în raport cu fapta comisă, pentru ca instanța să se convingă că acestea, în ansamblu, constituie agravanta - „soldate cu urmări grave”, de rînd ce Codul penal nu definește clar semnificația „urmări grave”, însă din comentariul acestuia rezultă că, acțiunile „soldate cu urmări grave” diferă de la caz la caz și urmează să fie apreciate în raport cu fiecare faptă în parte, inclusiv împrejurările concrete ale cauzei, expresia și valoarea pagubelor, ș.a.. În cazul daunelor patrimoniale produse, urmează să se țină cont de valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru partea vătămată, starea materială și venitul acesteia, precum și alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a părții vătămate.

Întra-devăr, la cauză au fost recunoscute părți vătămate, însă nici una din ele nu a înaintat în cadrul cauzei penale o acțiune civilă, prin care s-ar fi demonstrat că acestora li s-a cauzat careva prejudiciu, ori primăriei s.Budjac (potrivit rechizitoriului - bugetului local) s-ar fi cauzat careva prejudiciu material.

Mai mult, instanța de recurs reține că, la calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, învinuirea a reținut atît semnul calificativ prevăzut de alin.(1) - daune considerabile, cît și cel prevăzut de alin.(3) - soldat cu urmări grave, adică a stabilit că prin acțiunile sale P.Nezalzov a cauzat un prejudiciu considerabil, în același timp, același prejudiciu a fost apreciat ca soldat cu urmări grave, ceea ce este imposibil la o calificare unică a acțiunilor inculpatului pentru una și aceeași faptă.

Cît privește argumentul procurorului, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra prejudiciului material cauzat prin infracțiune, reținînd cauzarea unui prejudiciu mai mare decît cel indicat în rechizitoriu, se constată că întra-devăr această circumstanță se întrevede, însă ea nu a fost reținută în acțiunile inculpatului și nu a influențat la încadrarea juridică a acțiunilor acestuia.

Astfel, Colegiul penal constată că, argumentele invocate de procuror cu referire la încadrarea juridică greșită a faptei săvîrșite de către inculpatul P.Nezalzov, prin care s-a exclus calificativul „soldate cu urmări grave” se combate prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încît, atît prima instanță, cît și instanța de apel au făcut o încadrare juridică corectă a faptei săvîrșite de inculpat, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței, acceptate și de către instanța de recurs.

Trimiterea recurentului că norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție pe cauza penală nr.1ra-397/15 din 12.05.2015 în privința lui A.Gh., Colegiul constată că aceasta nu are aplicabilitate speței supuse judecării, deoarece cauza la care recurentul face referire, anume sub aspectul verificării corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor lui A.Gh., dacă aceasta a fost săvîrșită de o persoană cu funcție de demnitate publică și dacă fapta săvîrșită de inculpat s-a soldat cu urmări grave, Colegiul penal a admis recursul ordinar și a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel.

La fel, recurentul a invocat ca temei de recurs pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, criticînd decizia instanței

în latura stabilirii pedepsei aplicate lui P.Nezalov cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

Instanța de judecată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de unde rezultă că termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei sau valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului termenul de pedeapsă principală, prevăzut de art.328 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din dispozițiile art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, instanța de apel, ținînd seama de aceste circumstanțe, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, că este subiect special al infracțiunii și poartă responsabilitate deosebită comparativ cu alte categorii de infractori, calitatea sa de persoană publică, că urmare a acțiunilor sale a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor persoanelor fizice, a considerat posibil ca pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe termen de probă, considerînd-o una echitabilă în termeni în care se poate obține corectarea și reeducarea inculpatului. Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă corect individualizată, care este în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Reieșind din cele expuse mai sus, urmează a se respinge și afirmațiile recurentului, precum că instanța la individualizarea pedepsei nu a reținut că atenție sportivă trebuie să acorde infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, a coruperii pasive ori active, sau dării ori luării de mită care, în afară de pericolul social sportiv, afectează grav autoritatea și imaginea instituțiilor, organizațiilor publice, deoarece la individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție, la care face trimitere recurentul.

Afirmația recurentului că inculpatului urma a-i fi numită o pedeapsă mai aspră și din considerentul că dînsul nu a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele comise, și nu a încercat prin căi legale să restabilească echitatea socială, să anuleze contractele încheiate și să

repare paguba cauzată, este una declarativă și neîntemeiată, din motiv că potrivit art.66 Cod penal, recunoașterea vinovăției este un drept al vinovatului, dar nu o obligație.

Neîntemeiată este și afirmația procurorului, precum că instanța de apel nu a reținut faptul că inculpatul anterior a fost supus răspunderii contravenționale în baza art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal și careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, deoarece inculpatul pentru fapta dată a fost liberat de răspundere penală și circumstanța dată nu poate fi reținută la individualizarea pedepsei ce ar da temei de a-i înăspri pedeapsa aplicată de instanța de apel.

Instanța de recurs va respinge și motivul invocat de procuror, precum că circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de apel la stabilirea pedepsei, sînt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu se încadrează în cele excepționale, ceea ce exclude posibilitatea aplicării față de P.Nezalzov a prevederilor art.79 și 90 Cod penal, deoarece după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, pedeapsa stabilită inculpatului P.Nezalzov nu a fost aplicată sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, astfel că instanța nu și-a motivat aplicarea pedepsei prin prisma circumstanțelor excepționale, iar ajungînd la concluzia că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită, adică de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, și-a motivat hotărîrea de suspendare condiționată a executării ei, indicînd motivele pe care și-a întemeiat convingerea, expuse anterior.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care procurorul face referință și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Cu referire la recursul declarat de inculpat

Drept temei pentru recursul ordinar inculpatul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală – hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Astfel, după cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa în baza art.328 alin.(1) Cod penal, cît și cu încetarea procesului penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal, solicitînd achitarea sa pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

La acest capitol Colegiul penal constată că, instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a audiat inculpatul P.Nezalzov și a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, și anume declarațiile părților vătămate O.Nedu, A.Colța, Gh.Anastasov, a martorilor A.Acbaș, L.Nezalzova, L.Gaidău, P.Bogdan, P.Oglinda și actele cauzei enumerate la pct.4 al prezentei decizii, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.361 alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sînt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței (f.d.82-110), pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești, care sînt descrise mai sus. Din acest motiv, instanțele just au apreciat critic declarațiile inculpatului, care a negat comiterea faptelor incriminate, considerînd că dînsul a acționat în mod legal, executînd decizia Consiliului local din 06.08.2010, care de facto a fost anulată și întemeiat au conchis asupra

vinovăției inculpatului în confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, cât și depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Instanțele de fond cert au stabilit că inculpatul a confecționat un document oficial fals - decizia Consiliului local nr.4/2 din 06.08.2010 cu conținut modificat, ce nu corespunde hotărârii real adoptate de Consiliul, pe care a plasat ștampila, la care a avut acces, astfel a deținut documentul fals, pe care ulterior personal l-a prezentat la Comitetul Executiv al Gagauziei și, ignorând hotărârile Consiliului, neavînd împuternicirile respective, fără să conteste hotărârile în instanța de judecată, la 28.08.2010, 03.09.2010 și 16.12.2010 a încheiat contracte de schimb și a transmis agenților economici motorina preconizată pentru locuitorii s.Budjac.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui P.Nezalzov, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, și anume că instanțele de fond nu au demonstrat mecanismul comiterii infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, scopul confecționării acestuia și probe prin care s-ar fi demonstrat, că anume acest document a fost falsificat de către dînsul, iar pe învinuirea adusă în baza art.328 alin.(1) Cod penal, că instanțele nu au ținut cont de faptul că dînsul a acționat în baza deciziei Consiliului local din 06.08.2010, pct.15 din Legea nr.1491 din 28.11.2012 și nu și-a depășit atribuțiile de serviciu.

Aceste argumente însă nu pot fi reținute, deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Totodată, recurentul supune analizei probele administrate, însă le apreciază conform propriei opinii și le interpretează din punctul său de vedere, pe cînd instanțele de fond au verificat probele și după veridicitatea acestora, adică corespunderea datei de fapt examinată cu realitatea pe care o probează această dată, și în partea descriptivă a deciziei și-au motivat soluția prin ce probe se demonstrează mecanismul comiterii infracțiunii, scopul falsificării deciziei consiliului, precum și depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate de lege de către P.Nezalzov.

Neîntemeiat Colegiul consideră și argumentul recurentului, precum că instanțele de fond neîntemeiat au reținut și constatat pe învinuirea adusă în baza art.361 alin.(1) Cod penal, că dînsul prin acțiunile sale a cauzat daune considerabile intereselor publice, pe cînd norma dată nu prevede asemenea circumstanță, deoarece instanțele de fond au constatat că prin acțiunile sale inculpatul a comis doar confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că critica adusă de inculpat sub aspectul casării hotărârilor recurate prin prisma pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în sensul că la caz nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate lui, nu și-a găsit confirmare, deoarece din circumstanțele cauzei reiese o concluzie certă că calificarea faptelor este

corespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, instanțele de judecată nu au comis careva erori de drept la judecarea cauzei, astfel că hotărârile atacate sînt legale și întemeiate, inclusiv și în latura pedepsei stabilite, care a fost individualizată și stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61 alin.(2), 75 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de procuror și inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și de inculpatul Nezalzov Piotr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Nezalzov Piotr, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu